

PROEMIVM.

Omīssa Mathildis lucem aspexit anno 1046. mortalitatem exiit immortalis die 20. Iulij 1116. Qui de Progenitoribus eius acturus est, cogitur ea retexere, quę septem abhinc sæculis tum publicę, tum priuatim acta fuerunt; non videtur igitur censi posse testis idoneus, qui scribit anno 1650. ac noua, & vetera profert in medium, quę nobilium Scriptorum oculos, licet in publicas relata tabulas effugerunt. Quare equitas postulat ne Lector authoritati, aut diligentię alicuius Relatoris acquiescat, sed manus apponat ad Synchronos Historiarum Coriphæos, & perlustrer oculis documenta ad calcem descripta, quibus innititur Genealogia. Vereres ipse lustrauit Scriptores, perlegi recentiores, Germanos, Gallos, & Italos: Multa deprehendi, quę dubia, & incerta sunt; plurima quę pugnent ad inuicem: Laborauit vt certa seligerem ab incertis. Si perfeci fœliciter, in tui gratiam collimasse me dices: Sin minus, hæc veluti aliena deiicies vt sua in publicum bonum prelo supponat prelationem vt distinctius agerem in septem Capita sunt partitus.

Primum. De Paterno Genere Mathildis.

Secundum. De Materno Genere.

Tertium. De Paterno, & Materno Genere Beatricis.

Quartum. De Consanguinitate Beatricis, & Mathildis.

Quintum. De Maritis Beatricis.

Sextum. De Maritis Mathildis.

Septimum. De Mathildis Sepulchro.

Amico